

РЕШЕНИЕ

№ 3593

гр. София, 27.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в
публично заседание на 05.06.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **1383** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

Образувано е по повод жалба вх. № 3191 от 08.02.2012 г. по описа на Административен съд- София град и вх. № ЖП – 91 от 31.01.2012 г. по описа на НОИ, подадена от К. П. Х., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], вх. Б, ет.4, ап. 15 срещу решение № 24 от 16.01.2012 г. на Главния директор на Столично управление “Социално осигуряване” – С., с което е оставена без уважение жалбата й с вх. № 12003208 от 14.12.2011 г. срещу Разпореждане № [ЕГН]/3 от 18.11.2012 г. като неоснователна.

В жалбата се твърди, че неправилно и незаконосъобразно е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст при условията на §5 от ПЗР на КСО, като не се оспорва приетото от органа, че не е навършила необходимата възраст от 60 години през 2011 г. по силата на чл. 68, ал.1 от КСО, тъй като К. Х. не е кандидатствала за пенсиониране при наличието на всички изискуеми предпоставки в тази норма. Жалбоподателката подчертава, че нейното желание е да получи пенсия при условията на §5 от ПЗР на КСО. Навежда доводи, че има необходимия педагогически стаж по смисъла на релевантните нормативни актове. Позовава се на писмо № 91-01-113 (33-00-129) от 08.06.1998 г., представляващо съвместни указания на Управителя на НОИ и министъра на образованието и науката, както и на съдебна практика.

В хода на съдебното производство жалбоподателката редовно призована не се явява,

представлява се от адв. Г., която поддържа жалбата и моли същата да се уважи и депозира писмена защита.

Ответната страна – главният директор на СУСО редовно призован не се явява, представлява се от юрк. Ц., която оспорва жалбата и предлага да не се уважава, тъй като оспореното решение е правилно и законосъобразно.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 и чл. 236, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заявление вх. № 19008744 от 09.11.2011 г. К. П. Х. е поискала отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, като е посочила няколко периода за определяне като по-благоприятен, а именно от 01.07.1982 г. – 30.06.1985 г.; от 01.01.1987 г. – 01.09.2011 г. и пр. В заявлението е посочено, че лицето не се осигурява от 01.09.2011 г. и са подробно описани представените документи за стаж. Въз основа на тях, длъжностното лице по пенсионно осигуряване е зачело осигурителен стаж 32 години, 09 месеца и 10 дена за трета категория, от които учителски стаж 22 години и 1 ден. Допълнително е посочено, че към датата на подаване на заявлението К. Х. има навършена възраст от 58 години, 4 месеца и 27 дена. С процесното разпореждане № [ЕГН] от 18.11.2011 г. пенсионният орган е посочил, че от признатия трудов стажа приравнен към III категория труд, 22 г., 00 месеци и 01 ден се признават за учителски стаж.

Изрично е посочено, че не се признава за учителски, стажа за периода от 01.09.1985 г. до 31.08.1987 г. в Народно читалище “П.П. С.”, за периода 01.09.1987 г. – 01.03.1988 г. от СО – Район Т. и за периода от 01.03.1988 г. – 01.09.1989 г. от Со – район Л., положен в читалище, тъй като не отговоря на изискванията на чл. 19, ал.1 НПОС. В заключение е посочено, че на основание §5, ал.1 от ПЗР на КСО и чл. 68, ал.1 от КСО исканата пенсия следва да бъде отказана, защото лицето не отговаря на изискванията.

Към цитираното заявление са представени 5 бр. Удостоверения образец УП – 2, както следва от Народно читалище “П. П. С. 1921”, с което се удостоверява, че времето от 01.09.1985 г. – 31.12.1985 г.; 01.01.1986 г. – 31.12.1986 г.; 01.01.1987 г. – 31.08.1987, представляващ 2 години трудов стаж на длъжността “преподавател по английски език”; от район Т. – СО, удостоверяващо, че за времето от 01.09.1987 г. до 01.03.1988 г., жалбоподателката за 0г. 6 м. е заемала длъжността преподавател в читалище “С.” Бл.РНС, от район “Л.” на СО, от което се установява, че за времето от 01.03.1988 г. – 31.08.1989 г., 1 година и 6 месеца, е заемала длъжността “преподавател”.

В тази връзка е представената и приета с административната преписка служебна бележка изх. № 49 от 06.12.2011 г., издадена от Народно читалище “П. П. С. 1921” (л. 40). Допълнително като писмено доказателство е прието Писмо № 91-01-113 (33-00-129) от 08.06.1998 г. относно прилагането на чл. 41 от Правилника за прилагане на Закона за пенсиите съгласно изменението му с ПМС № 11 от 22.01.1998 г. (обн., ДВ, бр. 10 от 27.01.1998 г.), в сила от 01.01.1998 г.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 –ми състав направи следните правни изводи:

Видно от известие за доставяне № 1100013936353, решение № 24 от 16.01.2012 г. на главния директор на СУСО е връчено на К. Х. на 25.01.2012 г., а жалбата срещу него е депозирала на 31.01.2012 г. Следователно спазен е 14 дневният за подаване от процесуално легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е и основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), приложим на основание чл. 118, ал. 2 от КСО съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 - дали актът е издаден от компетентен орган, дали са спазени материалноправните и административнопроизводствените правила; дали актът е издаден в писмена форма и дали същият е съобразен с целта на закона.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е решение № 24 от 16.01.20120 г. на главния директор на СУ „СО“, с което е потвърдил разпореждане № [ЕГН]/3 от 18.11.2011 г. на Ръководителя по пенсионно осигуряване, с което е отказано отпускането на пенсия на К. Х., тъй като към 02.09.2011 г. не отговаря на условието навършена възраст – 60 г. през 2011 г., поради което няма право на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание чл. 68, ал.1 от КСО и отделно от това не ѝ е признат осигурителния стаж за периода от 01.09.1985 г. – 01.09.1989 г., положен в НЧ “П.П.С.” за учителски стаж, поради което е прието, че не отговаря на условията на §5, ал.1от ПЗР на КСО, тъй като без посочения стаж няма 25 години учителски стаж за жените.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО - главният директор на СУ „СО“ в кръга на правомощията му.

Основният спорен въпрос касае приложението на материалния закон - дали положението от оспорващата за периода от 01.09.1985 г. до 01.09.1989 г. на длъжност „преподавател по английски език“ в НЧ “П.П.С. 1921 г.” е приравнен на учителски стаж.

Към момента на полагане на спорния трудов стаж е действала Наредба № 8 за назначаване и освобождаване от длъжност на учителските кадри (обн., ДВ, бр. 45 от 1978 г. - отм., ДВ, бр. 47 от 14.06.1991 г.). Съгласно чл. 2 от Правилника за школите по изкуствата (обн., ДВ, бр. 13 от 13.02.1981 г.) те имат статут на извънучилищни заведения и се приравняват по права, категоризиране и заплащане с другите учебно-възпитателни заведения. Според чл. 4 от ПШИ - тези учебни заведения могат да се организират от общинските народни съвети, народните читалища, профсъюзите и други домове на културата при условията и по реда определени със самия правилник. В качеството им на извънучилищни заведения с приравнени права, категоризиране и заплащане с пионерските домове, ученическите спортни школи и другите извънучилищни учебно-възпитателни заведения положението в тях преподавателски стаж при действието на визираната нормативна уредба следва да се категоризира като учителски.

Съгласно чл. 44 от ПШИ обучението се осъществява по утвърдените учебни планове, а урокът е основна форма на учебно - възпитателната работа. Преподавателите в школите са задължени от чл. 24 от ПШИ да изработват годишни и срочни планове за разпределението на учебния материал, да вписват редовно взетия учебен материал в дневника (материалната книга), а при индивидуалното обучение - и в бележника на учащия се, да следят за редовното посещение на учебните занятия и да подпомагат изоставащите, да присъствуват на заседанията на преподавателския съвет и др. Положението труд на учебно-възпитателни и организационно- педагогически длъжности се зачита за учителски на основание чл. 15, раздел “Извънучилищни учреждения и форми на извънкласна и извънучилищна работа” от Указ № 330 за

народната просвета (обн. - Изв., бр. 90 от 1954 г.).

Съгласно §9, ал.1 от ПЗР на КСО времето, което се зачита за трудов стаж и за трудов стаж при пенсиониране, положен до 31.12.1999 г. съгласно действащите дотогава разпоредби, се признава за осигурителен стаж по този кодекс. Разпоредбата на чл. 19, ал.3 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж е материалноправна и не може да преурежда съществували трудови и осигурителни правоотношения.

Следователно атакуваните административни актове, с които трудовият стаж на К. П. Х. за времето от 01.09.1985 г. до 01.09.1989 г. следва да се отменят и преписката да се върне на ответната страна – ръководителя “Пенсионно осигуряване” за издаването на нов акт, в който се признае посоченото време за положен учителски стаж и след като се прибави към признания такъв от 22 г. 0 м. 1 ден, жалбоподателката да се пенсионира на основание §5, ал.1 от ПЗР на КСО.

Водим от горното и на основание чл. 118, ал. 2 КСО във връзка с чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК, Административен съд София град, I отделение, 8 –ми състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на К. П. Х., ЕГН [ЕГН], от [населено място], решение № 24 от 16.01.2012 г. на Главния директор на Столично управление “Социално осигуряване” – С., с което е оставена без уважение жалбата й с вх. № 12003208 от 14.12.2011 г. срещу Разпореждане № [ЕГН]/3 от 18.11.2012 г. като неоснователна.

ВРЪЩА делото като преписка на административния орган - ръководител по „Пенсионно осигуряване" в СУСО за произнасяне по заявление № 19008744 от 09.11.2011 г. на К. П. Х. за признаване на трудовия стаж за времето от категоризиране на труда му за периода от 01.09.1985 г. до 01.09.1989 г. на длъжността „преподавател по английски език” в Народно читалище “П. П. С. 1921” за учителски стаж и пенсионирането й при условията на §5, ал.1 от ПЗР на КСО.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението, че е изготвено

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: